

Jules: «El que més m'interessa de les cançons és la seva essència»

Parlem amb l'artista barceloní sobre el seu nou treball, '10 maneres de viatjar sense bitllet'

Jules | Anne Calme

Ara fa 8 anys, el bandautor **Jules** publicava el primer treball discogràfic, *S'ha de reiniciar* (Right Here Right Now, 2013), un disc que es movia entre el pop-rock i el folk, i en què els arranjaments de la guitarra acústica de Juli Farfán jugaven un paper molt protagonista. Avui, el cantant barceloní publica el quart àlbum, *10 maneres de viatjar sense bitllet* (Right Here Right Now, 2021), en el qual els arranjaments electrònics guanyen força terreny, però sense alterar-ne l'essència immutable de la música de **Jules**: cançons concebudes des de la seva pròpia experiència a través de guitarra i veu. En parlem amb Juli Farfán, ànima de **Jules**, per conèixer de prop aquest nou recull.

Per què vas decidir titular amb '10 maneres de viatjar sense bitllet'?

Les deu cançons del disc les veig com deu viatges interiors, no en l'espai, sinó en el temps: cap al passat, en el present i vers el futur.

Sembla que, a poc a poc, les guitarres acústiques i el folk han anat perdent presència al llarg dels teus diferents treballs. Com ha succeït aquest procés d'electrificació?

Potser és cert que han perdut presència, però no essència. És a dir, totes les cançons (excepte "L'illot" i "Últimes instruccions") neixen d'una guitarra acústica i una veu. I és així com les defenso

quan faig concerts en solitari. I funcionen. Per a mi, tot allò que soni més enllà de la veu principal i la guitarra acústica és revestiment i embolcall. El que més m'interessa (no només en les meves cançons, sinó també en les dels altres) és l'essència del que m'estan dient: el text i com es narra aquest, la melodia, l'harmonia i el ritme. Si això m'emociona, ja en tinc prou. La resta són diferents vestits que pots posar a una cançó. Naturalment, alguns queden millor que d'altres, però si la cançó funciona en essència, és bastant probable que li vagin bé diferents indumentàries. Si aquest disc ha sortit més elèctric és perquè els músics que hi hem participat hem obert el bagul de les disfresses i hem vist que aquestes quedaven bé a les cançons. Però per mi, tots els meus discos són iguals: més enllà de l'embolcall final, tenen la mateixa essència. Cadascun és la continuació de l'anterior.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=ysXuZy_MCAo

El disc obre amb "Un Cavall. Un Dissabte. Un Matí", la cançó més rockera i contundent del disc. Buscaves que l'àlbum agafés embranzida des d'un principi?

No, no em guio pel so. La raó és purament conceptual. La primera cançó té relació amb l'última; la segona amb la novena, la tercera amb la vuitena... El disc comença parlant de la mort del meu pare i acaba parlant de la meua mort. Però no per això és un disc trist. Ans al contrari, crec que aquestes dues cançons són de les més enèrgiques que hi ha en tot el treball.

Quina és la història que hi ha darrere "El hombre estúpido"?

Considero que totes les meves cançons són autobiogràfiques. Fins i tot les que no parlen de mi exactament, s'han forjat en mi, i això ja em fa sentir-les com viscudes per mi. "El hombre estúpido" és fruit d'una ruptura sentimental que va ocórrer fa molts anys (la mateixa sobre la qual parlen algunes de les cançons del meu primer disc *S'ha de reiniciar*). El que passa és que en aquell moment tenia la lletra però no la música. La música no l'he trobada fins fa un any i mig potser. Aquestes són les dades històriques, però darrere la cançó hi ha moltes més coses de les quals, quan la vaig escriure, no em vaig adonar. Per exemple, el pes de la cultura catòlica que patim o hem patit durant molts segles (fins i tot un ateu com jo). El personatge se sent culpable i acaba sacrificant-se, i el seu sacrifici suposa la felicitat pels altres.

Jules Foto: Anne Calme

Com va sorgir la idea de jugar constantment amb el 'loop' d'"Últimes instruccions"? La forma en què les múltiples pistes sonen per l'estèreo fa un efecte força especial. Doncs sorgeix d'una *looper*, precisament. Aquesta cançó i "L'illot" són dos experiments que vaig fer amb una *looper*, i per això tenen tan pocs acords, que es repeteixen fins al final. Quan tens això, no pots evitar fer-ne capes i capes...